

Міністерство освіти і науки України

**Державний заклад
«Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»**

**МАТЕРІАЛИ
VI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА УПРАВЛІННЯ
ПЕДАГОГІЧНИМ ПРОЦЕСОМ»,
присвяченої вшануванню пам'яті
Полторака Валентина Семеновича,**

26-28 травня 2021 р.

м. Одеса

УДК: 371.11
ББК: 72+74.58

Рекомендовано до друку Вченою радою Державного закладу
«Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського» (протокол № 13 від 24.06.2021 р.)

Рецензенти:

Койчева Тетяна Іванівна, доктор педагогічних наук, професор
Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К.Д. Ушинського»

Савченко Лариса Олексіївна, доктор педагогічних наук, професор
Криворізького державного педагогічного університету

ISBN 978-966-927-770-1

Теорія та практика управління педагогічним процесом : матеріали VI
міжнародної науково-методичної конференції, присвяченої вшануванню
пам'яті Полторака Валентина Семеновича, м. Одеса, 26-28 травня 2021 року /
відп. за вип. А. В. Полторак – Одеса: Астропринт, 2021.

До збірника увійшли матеріали VI міжнародної науково-методичної
конференції «Теорія та практика управління педагогічним процесом»,
присвяченої вшануванню пам'яті видатного педагога-вченого Полторака
Валентина Семеновича, яка відбувалася у Державному закладі
«Південноукраїнський національний педагогічний університет імені
К. Д. Ушинського» 26-28 травня 2021 року.

Матеріали конференції відображають науково-дослідницькі та
методико-орієнтовані підходи щодо організації управлінсько-
функціональних аспектів науково-дослідної роботи в освітніх закладах.

Збірник призначений для магістрантів, аспірантів, викладачів,
науковців і керівників закладів освіти.

Відповідальність за достовірність наведених у публікаціях фактів
несуть автори статей. Наукові статті друкуються за авторськими варіантами.

© Державний заклад «Південноукраїнський
національний педагогічний університет
імені К.Д. Ушинського», 2021

© Колектив авторів, 2021

ЗМІСТ

<i>Бартенєва І.О.</i> АТЕСТАЦІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ ЯК СКЛАДОВА УПРАВЛІННЯ ПЕДАГОГІЧНИМ ПРОЦЕСОМ	6
<i>Вершинін В. М.</i> ВИКОРИСТАННЯ СПАДЩИНИ КЛАСИЧНОГО ЖИВОПИСУ КИТАЮ В ЕКОЛОГІЧНОМУ ПЛАКАТІ: ФОРМУВАННЯ ГРАФІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ ХУДОЖНЬОГО НАПРЯМКУ	8
<i>Вітрук О.А.</i> ФОРМУВАННЯ ПІДПРИСМНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗАСОБАМИ ПРОЕКТНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ	11
<i>Васильонук К.М., Сисоєва І.О.</i> ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ДЕКОРАТИВНО- ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА	14
<i>Волошина А.О.</i> СТВОРЕННЯ УМОВ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЩОДО ФОРМУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ	16
<i>Дарманська І.М.</i> ПЕДАГОГІЧНИЙ КОНТРОЛЬ В СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ДРУГОГО (МАГІСТЕРСЬКОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ	19
<i>Катинська Л.Л.</i> ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕДЖУ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ТЕХНОЛОГІЇ»	21
<i>Павлішена Л.В.</i> ТЮТОРСЬКИЙ СУПРОВІД СТУДЕНТІВ ДРУГОГО (МАГІСТЕРСЬКОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ	27
<i>Петухова І.О.</i> ДО ПИТАННЯ ВІДПОВІДНОСТІ ЗМІСТУ ОСВІТИ ВИМОГАМ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ОСОБИСТОСТІ	29

ТЮТОРСЬКИЙ СУПРОВІД СТУДЕНТІВ ДРУГОГО (МАГІСТЕРСЬКОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Павлішена Людмила Валеріївна

*кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри
хореографії Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії,
м. Хмельницький, Україна*

Ключові слова: тьюторство, тьюторський супровід, траєкторія професійного і особистісного розвитку.

Одним із основних ціннісних орієнтирів сучасної вищої освіти є спрямованість на формування і розвиток у здобувачів інтегральних (базових та спеціальних/предметних) компетентностей. Ця властивість компетентнісної парадигми вищої освіти вимагає оновлення мети, змісту освіти, використання нових методів та технологій навчання і формування таких якостей майбутнього фахівця, які б допомагали у майбутньому адекватно, легко, швидко, самостійно, творчо вирішувати професійні завдання будь-якої складності. Вважаємо, що побудова кожним здобувачем освіти власної траєкторії професійного і особистісного розвитку відкриває можливості удосконалення навчального процесу. Основні проблеми, з якими зіткнулася наша система освіти, – глобалізація та зміна парадигми мислення сучасної людини у сторону постмодерного світорозуміння. Тому мусимо змістити акценти на саморозвиток та реалізацію не загальної, а індивідуальної мети навчання магістрів. Саме тьюторський супровід здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти здатний вирішувати ці надскладні і актуальні завдання.

Найосновнішими функціями тьюторства є співпраця зі студентом щодо його навчання, супроводження його у побудові та реалізації програми особистісного розвитку та моральна підтримка. Найбільшу увагу варто звертати на втілення ідей індивідуалізації навчання. Однак, у реаліях нашої системи вищої освіти ці ідеї можуть залишатися лише хорошими, але недосяжними намірами. Так, є певні поступи щодо самостійності кафедр у розробці освітньо-професійних

програм (використання досвіду і побажань стейкхолдерів, студентів та випускників), дотримання вимог щодо обсягу кредитів, відведених на дисципліни вільного вибору студента тощо. Але можливості тьюторства не розкриті навіть на половину через вибір курсів здобувачами освіти, який не виходить за рамки стандарту. Те ж можемо сказати і про співпрацю студента і викладача, вона здебільшого обмежена рамками навчального плану і конкретного курсу. Оскільки навчання у магістратурі спрямоване на розвиток компетентностей у межах управлінської, організаційної, навчальної, дослідницької діяльності і зазвичай поєднане із трудовою діяльністю, то для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти основоположним є усвідомлення ресурсів власного особистісно-професійного розвитку. Цей фактор впливає на те, що не усі магістри чітко вибудовують стратегію власного розвитку і усвідомлюють роль навчального середовища у цьому процесі. Переважно ми фіксуємо формальне розуміння результатів навчання у магістратурі, а освітнє середовище більшістю магістрантів бачиться як ресурс для навчання. Натомість ідеальним було б усвідомлення здобувачами освіти навчального середовища як «ресурсу для професійно-особистісного розвитку у професійній діяльності» [1, с. 94]. Ще однією проблемою є неузгодженість, розрізненість мети здобування освіти на другому (магістерському) рівні, теми дипломного дослідження та, власне, професійної діяльності здобувача. До цих проблем додаються традиційні для нашої освіти небажання студентів брати на себе відповідальність за результати навчання, перекладання контролю за результатом на викладача чи керівника наукового дослідження.

Для успішної реалізації тьюторського супроводу магістрантів необхідно вивчити запити здобувачів щодо необхідності такого супроводу, зосередити роботу тьютора на індивідуальних потребах щодо особистісно-професійного росту кожного студента а не окремої групи, спрямувати результати тьюторського супроводу на вирішення професійних завдань студентів, отримання практичних результатів у

професійній діяльності, допомогти магістранту віднайти внутрішні ресурси для особистісно-професійного росту.

Список використаних джерел

1. Савельев В.А. Тьюторское сопровождение в профессионально-педагогическом образовании на уровне магистратуры. *Вестник Южно-Уральского государственного гуманитарно-педагогического университета*. 2013. № 12. С. 89–96.

ДО ПИТАННЯ ВІДПОВІДНОСТІ ЗМІСТУ ОСВІТИ ВИМОГАМ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ОСОБИСТОСТІ

Петухова Ірина Олексіївна

викладач-стажист кафедри образотворчого мистецтва Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», м. Одеса, Україна

Ефективність педагогічної діяльності визначається значною мірою методом викладання, як способом, «інструментом» здійснення цієї діяльності. Методи складаються під впливом різноманітних об'єктивних та суб'єктивних обставин, які визначаються соціальним замовленням.

Весь досвід світової педагогічної думки свідчить, що серед множини шкіл течій можна виділити два напрями. Один з них – авторитарний, репресивний – являє собою командну, імперативну педагогіку, що жорстко регламентує суб'єктно-об'єктні відношення між учасниками освітнього процесу. Інший визначає в якості основи процесу навчання та виховання педагогіку співробітництва, мета якої – розвиток особистості.

Зміст освіти є одним з основних засобів розвитку особистості та формування її базової культури. Педагогічна наука виділяє такі підходи до визначення сутності змісту освіти:

1. Знанієво-орієнтований.
2. Особистісно-орієнтований.